

Nr 107.

Av herr **Hansson** i Skediga, om viss begränsning av den för jordbruksmaskiner utgående allmänna omsättningskatten.

Utvecklingen på jordbrukets område har mera övergått till de maskinella hjälpmedlen, som mer än tidigare tagits i anspråk och flyttas även till gårdar som tidigare ansett sig kunna reda sig på ett mera enkelt sätt. Detta har sin orsak dels i den större brist på arbetskraft som förefinnes, dels ock däri att med de maskinella hjälpmedlen ett i många fall bättre arbete åstadkommes. Och med dessa hjälpmedel utföres arbetet på kortare tid. Dessa förhållanden ha medfört att en ständig förändring i maskin- och jordbruksredskapsinköp förefinnes. Vid inköp av dessa förnödenheter lämnas i regel ett redskap i utbyte. Detta gäller särskilt för maskiner, vilka äro, trots behov av ombyte, i brukbart skick. Orsaken för bytet kan vara ombyte av dragkraft för redskapen t. ex. från häst- till traktordrift. Nu säljas i regel dessa utbytta maskiner på nytt ut till jordbrukets verksamhet och fylla där en plats och ställa sig för dessa köpare betydligt billigare i anskaffning än ny redskap.

Då nu denna gren av maskinaffären inom jordbruket i regel tillgår så som anförts, så har vid dessa affärers avslutande omsättningskatt uttagits på hela nyinköpssiffran trots att i likvid för denna den utbytta maskinen varit dellikvid. När sedan den utbytta maskinen sålts till en annan jordbrukare så får denne även erlægga omsättningskatt för maskinen. På detta sätt utgår omsättningskatt på varan flera gånger.

Det anses fullt skäligt att endast på den kontanta likviden omsättningskatt bör uttagas.

Med hänvisning till vad ovan anförts vill jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta att omsättningskatt endast uttages för den del av inköpet för jordbruksmaskiner som erlægges kontant.

Stockholm i januari 1942.

K. E. Hansson,
Skediga.
